

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobkyně:

Ing. I. T. K.

bytem X

zastoupena advokátem Mgr. Petrem Kolářkem
sídlem V Kolkovně 921/3, Praha 1

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje

sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti

osob zúčastněných na řízení:

1. město Kralupy nad Vltavou

sídlem Palackého náměstí 1, Kralupy nad Vltavou

2. CETIN, a. s., IČO: 040 84 063

sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2023, č. j. 037015/2023/KUSK-DOP/Ros,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

1. Městský úřad Kralupy nad Vltavou vydal dne 6. 1. 2023 pod č. j. MUKV 94872/2022 VYST, rozhodnutí, kterým dodatečně povolil stavbu *Cyklostezka K. Z.* Záměr byl ve výroku rozhodnutí rozčleněn na úseky A-F. Úsek F záměru se umísťuje na pozemcích p. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN a XO v katastrálním území X (stejně jako všechny nemovité věci zmiňované dále v tomto rozsudku).
2. Žalobkyně se proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby odvolala. Žalovaný její odvolání napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a domáhala se, aby je soud zrušil.

Žaloba

4. Žalobkyně úvodem uvedla, že je vlastnící pozemku p. č. X, který se nachází v blízkosti Z. potoka na soutoku s T. potokem. Cyklostezka povolená prvostupňovým rozhodnutím se nachází mezi pozemkem žalobkyně a korytem Z. potoka v aktivní záplavové zóně, kde se potok opakovaně vylil z břehů (naposledy při bleskové povodni v roce 2013). Žalobkyně se obává, že jakákoli stavba v tomto prostoru bude mít vliv na chování vodního toku při rozvodnění a zhorší propustnost koryta. To ohrozí i její pozemek. Žalobkyně se proto v minulosti aktivně stavěla proti povolení cyklostezky. Mimo jiné iniciovala přezkumné řízení, v jehož důsledku žalovaný zrušil vydané stavební povolení. Následně se vedlo řízení o dodatečném povolení cyklostezky, v němž žalobkyně uplatnila námitky, ovšem následně byla cyklostezka prvostupňovým rozhodnutím povolena ve zcela totožných parametrech. Žalovaný to napadeným rozhodnutím potvrdil.
5. Žalobkyně v prvé řadě namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Kritizuje jeho strukturu: ač má devět stran textu, vlastní úvahy žalovaného zabírají jen jednu stranu, přičemž část textu je zjevně generická a v textu je řada neoznačených citací. Dále žalovanému vytýká, že nevypořádal některé žalobkyniny námitky, nebo je vypořádal nedostatečně – např. námitku zvýšení rizika záplav vypořádal žalovaný neoznačenou doslovnou citací ze stanoviska vodoprávního úřadu a Povodí Vltavy. Takový způsob „vypořádání“ námitek pokládá žalobkyně obecně za zcela nedostatečný, protože neobsahuje žádné vlastní úvahy žalovaného ani skutečné posouzení důvodnosti jejích námitek.
6. Některými žalobkyninými námitkami se žalovaný nezabýval vůbec. Neřešil dostatečnost protipovodňových opatření na soutoku Z. a T. potoka, nezabýval se alternativní a podle žalobkyně vhodnější variantou napojení cyklostezky na cyklotrasu X ani neřešil otázky hluku a zpřístupnění žalobkynina pozemku. Žalovaný se rovněž nijak nezabýval tím, zda se mu podařilo odstranit vady, pro které bylo jeho předchozí rozhodnutí v přezkumu zrušeno. Nejpersvědčivějším dokladem toho, že se žalovaný námitkami žalobkyně ve skutečnosti nezabýval, je podle žalobkyně skutečnost, že podmínky pro část F záměru jsou v prvostupňovém rozhodnutí naprosto totožné s těmi, které byly stanoveny v rozhodnutí ze dne 28. 4. 2021 (později zrušeném v přezkumném řízení).
7. Dále žalobkyně namítá, že došlo k pochybením při doručování. Písemnosti byly podle žalobkyně na úřední desce pravidelně vyvěšovány pozdě, pravděpodobně ve snaze zabránit jí v uplatňování jejích procesních práv. K tomu žalobkyně navrhuje vyslechnout svědky M. Č. a V. Č. Žalobkyně také v řízení opakovaně žádala, aby jí správní orgány doručovaly přímo, na což měla coby aktivní účastnice řízení právo vyplývající ze základních zásad

správního řízení (§ 4 odst. 1, § 6 odst. 2 a § 7 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu) i z judikatury (rozsudek NSS ze dne 5. 8. 2015, č. j. 2 As 237/2014-40, bod 20). Žalobkyně z opatrnosti namítá i pochybení, která stavebnímu úřadu vytkl žalovaný v přezkumném řízení: že vedl paralelně dvě řízení a že vedl spis v rozporu s § 17 a uživatelsky nepřívětivě v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 23. 7. 2015, č. j. 9 As 28/2015-46.

8. Žalobkyně konečně namítá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože aprobuje výše naznačený nežádoucí stav spočívající ve zvýšení rizika záplav, resp. rizika zvýšení škody způsobené povodněmi. Stavba totiž omezuje průtok koryta a voda se tím spíše rozlije do krajiny. Stavba bude také setrvale zhoršovat stav koryta potoka (nebo minimálně zvýší náklady na jeho údržbu), protože nánosy, které by jinak byly zachyceny břehem, se po povrchu cyklostezky splaví do koryta a budou se tam hromadit, což opět přispěje ke zhoršení průtoku. Žalobkyně navrhuje, aby k prokázání opodstatněnosti uvedených obav ustanovil soud znalce a provedl místní šetření.
9. K tomu žalobkyně poukazuje na historický a morální aspekt celé věci: pozemek, na němž se nyní nachází cyklostezka, patřil žalobkynině rodině, která jej v roce 1992 coby svou někdejší zahradu vstřícně prodala za symbolickou cenu Povodí Vltavy, s. p., za účelem lepšího obhospodařování vodního toku Z. potoka. V roce 2010 si jej žalobkyně chtěla pronajmout, ale Povodí Vltavy to odmítlo s tím, že břeh potoka musí coby záplavová oblast zůstat prázdný. Není jasné, proč ve vztahu k cyklostezce zaujalo odlišný postoj.

Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení 1

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že se s žalobkyninými námitkami vypořádal na šesti stranách textu. Má za to, že se k nim vyjádřil dostatečně. Citace prvostupňového rozhodnutí je podle žalovaného legitimní způsob vypořádání námitek, které se ostatně v průběhu řízení stále opakovaly. Je-li prvostupňové rozhodnutí (resp. jiný podklad obsažený ve správním spisu) vyčerpávající, není důvod odůvodnění rozšiřovat.
11. Námitka, že bylo vadně doručováno veřejnou vyhláškou, je příliš obecná – není jasné, vyvěšení jaké písemnosti a na jaké úřední desce žalobkyně napadá. Písemnosti se vyvěšovaly na úředních deskách Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, Obecního úřadu Otavice a Obecního úřadu Zákolany. Žalobkyni se doručovalo veřejnou vyhláškou a nikoli přímo, protože šlo o řízení s velkým počtem účastníků (§ 144 odst. 6 správního řádu) a žalobkyně byla coby vlastnice sousedního pozemku účastnicí řízení podle § 109 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona), tedy nikoli účastnicí ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu. V rozsudku sp. zn. 2 As 237/2014, jehož se žalobkyně dovolává, soud vyslovil, že pokud správní orgán doručuje některému aktivnímu účastníkovi nad rámec doručení veřejnou vyhláškou také přímo, neporuší tím zásadu rovnosti účastníků řízení. Z rozsudku nevyplývá, že by na to aktivní účastníci měli nárok. Ostatně žalobkyni, která např. ani jednou nenahlédla do spisu, nelze pokládat za aktivní účastnici řízení.
12. K námitce, že stavební úřad vedl dvě paralelní řízení, žalovaný uvádí, že tomu tak nikdy nebylo – pouze stavebník na počátku řízení podal jak žádost o stavební povolení, tak o dodatečné povolení stavby. Stavební úřad po vyjasnění, že stavba už probíhá, dále vedl pouze řízení o dodatečném povolení. Žalovaný rovněž odmítl, že by správní orgány pochybily při vedení spisu.

13. Námitky žalobkyně ohledně rizika zaplavení jejích pozemků jsou obecné, jak poukázal i zdejší soud v usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Žalovaný je vypořádal odkazem na hydrotechnické posouzení stavby *Zákolany – Cyklostezka Z. p.* vypracované Ing. J. V., jež bylo podkladem pro řadu podmínek zahrnutých do prvostupňového rozhodnutí. Koryto potoka je v dané lokalitě kapacitní na Q_5 , k vybřežení dochází při Q_{20} . Napadené rozhodnutí počítá s vybudováním ochranných zdí (SOXA, SOXB a SOXC), které sice při Q_{100} zvýší hladinu potoka o 12 cm, ale budou lépe chránit stavby mj. na žalobkyniných pozemcích. Takové odůvodnění je podle žalovaného dostačující.
14. Námitku týkající se zpřístupnění pozemku a hluku žalobkyně v řízení neuplatnila. Nejedná se ostatně o námitku, kterou by mohla uplatnit ve stavebním řízení (§ 114 stavebního zákona); prostor pro její uplatnění byl v územním řízení. K pozdě uplatněné námitce se nepřihlíží.
15. Na skutečnosti, že se prvostupňové rozhodnutí shoduje s rozhodnutím ze dne 28. 4. 2021, které bylo zrušeno v přezkumném řízení, není podle žalovaného nic nezákonného. Důvodem onoho zrušení totiž byla procesní pochybení, která stavební úřad napravil.
16. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
17. Osoba zúčastněná na řízení 1 se ztotožňuje s vyjádřením žalovaného. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi žalobkyninými výhradami, které správně vyhodnotil jako nedůvodné. Osoba zúčastněná na řízení 1 navrhuje zamítnutí žaloby.
18. Osoba zúčastněná na řízení 2 se k žalobě nevyjádřila.

Replika

19. Žalobkyně nad rámec žaloby uvádí, že nemá za to, že její obavy z povodní řeší objekty SOXA, SOXB a SOXC. Jak totiž plyne z technické zprávy C.XA.1 a z výkresu C.XA.2, nejedná se o ochranné, nýbrž o *opěrné* zdi, z nichž dvě jsou navíc od pozemků žalobkyně tak daleko, že žádnou ochrannou funkci ve vztahu k nim plnit nemohou.
20. Žalobkyně nesouhlasí s tím, že žalovaný považuje hydrotechnické posouzení Ing. V. za stěžejní podklad. Upozorňuje, že nejde o znalecký posudek, za jehož správnost nese znalec (mj. i trestní) odpovědnost, nýbrž jen o neformální posouzení předložené investorem, který má pochopitelně zájem předložit jen názor vyznívající v jeho prospěch. Ani Ing. V. nezastírá, že stavba situaci v korytě potoka zhoršuje, jelikož hladina se v případě povodně oproti stávajícímu stavu podstatně zvýší. Bagatelizuje ovšem následky, resp. navrhuje řešení, jejichž funkčnost ovšem nelze v podkladech ověřit.
21. Dále žalobkyně tvrdí, že námitku špatného vedení spisu vznesla právě proto, že byla zvědava, v jakém stavu a struktuře bude předložený správní spis. Po nahlížení do soudu předloženého správního spisu shledala, že sestává ze šanonů 2 a 3, přičemž šanon 1 chybí. I kdyby šanon 1 neexistoval, stejně není správní spis kompletní, protože neobsahuje předchozí řízení, předchozí varianty projektové dokumentace a případné jiné podklady. Správní spis také není veden uživatelsky příjemně, listy nejsou číslovány a některé jsou ve spisu volně. Doklady o doručování vyvěšením na úřední desce ani o vyřešení dvou paralelních řízeních v něm nejsou. Naopak z něj vyplývá, že správní spis byl *po vydání napadeného rozhodnutí* ještě doplněn o některé podstatné podklady (např. hydrotechnické posouzení Ing. V.), na

kteřé se žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolává, přestože v momentě, kdy napadené rozhodnutí vydal, součástí správního spisu nebyly.

Posouzení žaloby soudem

Splnění podmínek řízení

22. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Proto žalobu věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tím účastníci vyjádřili souhlas – žalobkyně výslovný, žalovaný implicitní (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.

Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné

23. Žalobkyně nejprve namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Část, v níž se žalovaný vyjadřuje k jejím námitkám, pokládá ve vztahu k celkové délce rozhodnutí za příliš krátkou. Žalovanému vytýká i to, že při vypořádání jejích námitek nenabídl žádné vlastní úvahy a víceméně jen doslovně citoval ze (závazných) stanovisek dotčených orgánů. Konečně žalovanému vytýká, že se některými námitkami nezabýval vůbec.
24. Judikatura správních soudů nepožaduje, aby rozhodnutí obsahovalo specifickou pasáž, v níž se správní orgán vypořádá s námitkami účastníků. Postačí, pokud je z odůvodnění rozhodnutí jako z celku zřejmé, jaký má správní orgán náhled na ty aspekty dané věci, na které poukázali účastníci ve svých podáních, tj. proč považuje jejich námitky za liché, mylné nebo vyvrácené (např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46). Rovněž platí, že ačkoli je odvolací správní orgán povinen vyčerpat celý obsah odvolání, judikatura nepožaduje, aby odpověděl na každou jednotlivou námitku. Je postačující, pokud správní orgán prezentuje a přesvědčivě zdůvodní od názoru účastníka odlišný názor, resp. vypořádá alespoň základní námitky účastníka. V takovém případě lze mít za to, že ostatní námitky zodpověděl implicitně (rozsudek NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78). Konečně je přípustné, aby odvolací správní orgán namísto vypořádání námitek pouze souhlasně odkázal na závěry správního orgánu I. stupně (rozsudek NSS ze dne 14. 9. 2016, č. j. 1 As 287/2015-51), nebo jeho úvahy vhodně doplnil (rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí totiž tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek.
25. Ve světle citovaných východisek přistoupil soud k námitce nepřezkoumatelnosti vznesené žalobkyní. Je zřejmé, že samotná délka pasáže, v níž se žalovaný vyjádřil k odvolacím námitkám, není pro posouzení přezkoumatelnosti rozhodnutí významná. Problematické není ani to, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí převzal část prvostupňového rozhodnutí (nejedná se přitom o neoznačenou citaci, jak tvrdí žalobkyně), konkrétně podmínky vodoprávního úřadu a správce toku. Podstatné totiž je, zda je i přesto jasné, proč žalovaný rozhodl tak, jak rozhodl, a zda zareagoval na žalobkyniny odvolací námitky.
26. Soud nesouhlasí s tvrzením, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nenabídl žádné vlastní úvahy. Žalovaný rekapituloval žalobkyniny odvolací námitky a shrnul, že brojí zejména proti umístění cyklostezky do záplavové zóny Zákolanského potoka. Na tuto námitku podle žalovaného dostatečně odpovídají stanoviska vodoprávního úřadu (odboru životního

prostředí Magistrátu města Kladna) a správce toku (Povodí Vltavy), která se promítla i do podmínek prvostupňového rozhodnutí, jež ocitoval. V nich mj. požadují, aby se v záplavové zóně nenacházel žádný mobiliář, aby stezka byla dostatečně odvodněna a nedocházelo k erozi a následným škodám na přilehlých pozemcích, dále požadují co nejmenší zásahy do koryta, čemuž je třeba přizpůsobit i všechny stavební objekty (opěrné zdi, lávky). Jakýkoli materiál, který by se dostal do koryta potoka, musí být ihned odstraněn. Tyto podmínky podle žalovaného svědčí o tom, že se dotčené orgány a správce toku stavbou důkladně zabývaly. Stanovené podmínky slouží k vyloučení rizik, na něž poukazuje žalobkyně. Dále žalovaný uvedl, že správní orgány obou stupňů doručovaly písemnosti v souladu se správním řádem.

27. Úvahy žalovaného jsou podle soudu zřejmé. Žalovaný identifikoval stěžejní odvolací námitku a uvedl, že podle jeho názoru byly obavy žalobkyně vyvráceny. Vodoprávní úřad a správce toku se totiž stavbou důkladně zabývali a formulovali celou řadu podmínek pro její realizaci (resp. její dodatečné povolení), které žalobkyní vyličená rizika týkající se záplav eliminují. Jestli tento závěr žalovaného obстоjí, je už otázkou jeho věcného posouzení.
28. Žalobkyně podotýká, že některými jejími námitkami, které v žalobě vyjmenovala, se žalovaný nezabýval vůbec. Ve vztahu k námitce týkající se hluku z cyklostezky a určitému „otevření vstupu“ nepovolaných osob na její pozemek ze směru od cyklostezky se žalobkyně mylí. K této námitce se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil: poukázal na to, že se jedná o námitku uplatněnou až v odvolání, a tudíž se jí coby opožděnou nemohl zabývat.
29. Jde-li o tvrzení, že se žalovaný nezabýval otázkou, zda se mu podařilo odstranit vady, pro které bylo v přezkumném řízení zrušeno stavební povolení ze dne 21. 1. 2019, je pravda, že v tom směru žalovaný v napadeném rozhodnutí nic neuvedl. Žádnou takovou odvolací námitku však žalobkyně nevznesla. Ze samotné skutečnosti, že napadené rozhodnutí následuje po vydání zrušujícího rozhodnutí v přezkumném řízení, ještě žalovanému nevyplývá povinnost to v odůvodnění komentovat, jestliže to není pro věc podstatné. Absence takové poznámky (případně konstatování, že vytýkané vady byly odstraněny) nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Jak navíc podotkl žalovaný ve vyjádření k žalobě (a plyne to i ze správního spisu – z rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2020, kterým zrušil stavební povolení ze dne 21. 1. 2019), důvodem pro zrušení předchozího rozhodnutí byla z větší části procesní pochybení na straně stavebního úřadu, která měla být odstraněna už v průběhu řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí.
30. Podle komentářové literatury je v některých případech přípustné, aby se správní orgán nevyjádřil k argumentům účastníka, u nichž je zjevné, že nejsou pro věc relevantní, a to aniž by uvedl, proč je pokládá za nevýznamné pro věc (srov. Kocourek, T. Komentář k § 76. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, 1104 s., komentář k § 76). To podle soudu platí pro námitku, že se žalovaný nevyjádřil k dostatečnosti protipovodňových opatření na soutoku Z. a T. potoka. Z žalobkynina odvolání je zjevné, že je žalobkyně považuje obecně za nedostatečná. Předmětem řízení byla ovšem otázka, zda může být konkrétní stavba cyklostezky dodatečně povolena v konkrétním místě (mj. v těsné blízkosti žalobkynina pozemku). Vzhledem k blízkosti vodního toku (Z. potoka) bylo jistě na místě v řízení zkoumat i otázky protipovodňové ochrany, nicméně pouze ve vztahu k dodatečně povolované stavbě. Přiměřenost protipovodňové ochrany na soutoku obou potoků z obecného hlediska je jistě otázkou podstatnou, avšak míjející se s předmětem řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovanému proto nelze vytýkat, že se k této otázce nevyjadřoval nad rámec

přímé souvislosti s dodatečně povolovanou cyklostezkou. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí tím nezpůsobil.

31. Totéž platí i pro námitku, že žalovaný nezkoumal alternativní variantu napojení cyklostezky na cyklotrasu X. I ta jde totiž nad rámec řízení o dodatečném povolení stavby, jehož podstatou je rozhodnout o žádosti v podobě, v jaké ji stavebník podal (nikoli zvažovat alternativy navržené jinými osobami). Soud ovšem nepřehlédl, že – jak na to upozornil i žalovaný ve vyjádření k žalobě – žalobkyně sama tuto námitku nevznesla. V odvolání uvedla, že stavba cyklostezky nerespektuje veřejný zájem na ochraně přírody, o čemž svědčí způsob, jakým žalovaný vypořádal námitky M. a V. Č., kteří navrhovali právě vést cyklostezku po alternativní trase, kde nedojde k ničení nivy Z. potoka. Zvolenou řečnickou figuru v podobě poukázání na způsob, jakým žalovaný vypořádal námitku jiných účastníků řízení, nelze ani při maximální možné míře vstřícnosti považovat za její opětovné uplatnění (resp. osvojení) žalobkyní. Ani tímto žalovaný nezpůsobil nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
32. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Námitka je nedůvodná.

Správní orgány při doručování písemností žalobkyni nepochybily

33. K tvrzením zpochybňujícím postup správních orgánů při doručování v průběhu řízení (doručování veřejnou vyhláškou, pochybení při vyvěšování na úředních deskách) soud předesílá, že žalobkyně tato údajná pochybení nedává do žádné souvislosti se zásahem do svých veřejných subjektivních, resp. procesních práv. Netvrdí, že by se v důsledku (údajně) nesprávného doručování či (údajného) pochybení při vyvěšování nemohla (včas) seznámit s určitou písemností a v tom důsledku uplatňovat řádně svá procesní práva, či že by v důsledku postupu správních orgánů při doručování byla její práva dotčena jiným způsobem. Ostatně žalobkyně ani neupřesňuje, kterých konkrétních písemností se vytýkané vady měly týkat. Není přitom úkolem soudu, aby za žalobkyni možné důsledky tvrzených nesprávných postupů správních orgánů domýšlel. Ve vztahu k těmto tvrzením tak soud u žalobkyně shledává nedostatek aktivní procesní legitimace, neboť žalobkyně nepředestřela žádná myslitelná tvrzení ohledně dotčení její právní sféry (viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS). I přesto se soud níže nad rámec nutného odůvodnění stručně k těmto namítaným procesním vadám vyjádří.

Žalobkyně neměla právo na to, aby jí správní orgány doručovaly přímo

34. Žalobkyně namítla, že správní orgány pochybily tím, že jí doručovaly veřejnou vyhláškou (tj. prostřednictvím úřední desky), ačkoli žádala, aby jí doručovaly přímo, na což měla coby aktivní účastnice právo. To žalobkyně dovozuje ze základních zásad správního řízení (§ 4 odst. 1, § 6 odst. 2 a § 7 odst. 1 správního řádu) a z rozsudku NSS sp. zn. 2 As 237/2014, bod 20.
35. Základní zásady správního řízení lze charakterizovat jako soubor vůdčích idejí, jimiž se má veřejná správa při plnění svých úkolů, resp. výkonu svých pravomocí řídit. Tyto principy dobré správy v praxi slouží primárně k porozumění ostatním ustanovením správního řádu, které je třeba interpretovat a aplikovat v souladu se základními zásadami, případně k vyplnění mezer v právním řádu.
36. Ze zásady pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti (§ 4 odst. 1 správního řádu), zásady hospodárnosti (§ 6 odst. 2 správního řádu), ani ze zásady procesní rovnosti (§ 7 odst. 1 správního řádu) nelze dovodit nárok žalobkyně na to, aby jí prvostupňový správní orgán doručoval individuálně (tedy nikoli veřejnou vyhláškou, ale např. prostřednictvím datové

schránky nebo prostřednictvím držitele poštovní licence), pokud se prokazatelně jednalo o řízení o dodatečném povolení stavby s velkým počtem účastníků (§ 144 správního řádu), v němž se všem s výjimkou účastníků ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu doručuje veřejnou vyhláškou (tj. prostřednictvím úřední desky, viz § 112 odst. 1 ve spojení s § 129 odst. 2 stavebního zákona). V tomto ohledu proto nelze v postupu stavebního úřadu v nynější věci shledat žádné pochybení. Co se týče řízení před žalovaným, soud nepomíjí, že podle aktuální judikatury (rozsudek NSS ze dne 7. 12. 2023, č. j. 6 As 285/2021-55), musí být vedlejšímu účastníkovi stavebního řízení, který podal odvolání a kterému bylo v prvním stupni doručováno veřejnou vyhláškou dle § 144 odst. 6 správního řádu, rozhodnutí o odvolání doručeno individuálně. Podáním odvolání totiž takový účastník „vystoupí z davu“ vedlejších účastníků. Účastník řízení, který podal odvolání, se tak pro účely odvolacího řízení stává v jistém (přeneseném) smyslu žadatelem, odvolací orgán totiž rozhoduje o jeho podání – odvolání, které lze přeneseně chápat jako žádost o přezkum prvostupňového rozhodnutí. Žadateli se přitom i v řízení s velkým počtem účastníků doručuje rozhodnutí vždy jednotlivě (viz bod 22 citovaného rozsudku). Přesně tímto způsobem však žalovaný v odvolacím řízení postupoval, neboť žalobkyni, která byla odvolatelkou, napadené rozhodnutí doručoval nikoli veřejnou vyhláškou, ale prostřednictvím držitele poštovní licence (přičemž žalobkyně si zásilku obsahující napadené rozhodnutí osobně převzala dne 26. 5. 2023).

37. Ani z rozsudku NSS vydaného pod sp. zn. 2 As 237/2014, na který odkazuje žalobkyně, nelze dovodit, že by měla v prvostupňovém řízení nárok na jí preferovaný způsob doručování. V odkazované věci šlo o případ, kdy správní orgán doručoval účastníci řízení, která podala připomínku přímo, ačkoli se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků. Jiný účastník řízení, jemuž správní orgán doručoval standardně veřejnou vyhláškou, poté v žalobě namítl, že tím došlo k porušení procesní rovnosti účastníků. NSS uzavřel, že tomu tak nebylo. Za podstatné pokládal, že písemnost, o níž šlo, byla řádně doručena všem účastníkům, byť různými zákonnými způsoby, a že postup správního orgánu nebyl projevem nepřipustné svévole ve vztahu k ostatním účastníkům. Jinými slovy NSS řešil jinou situaci, než nastala v případě žalobkyně: správní orgán se sám rozhodl doručovat na základě vlastního klíče nad rámec zákona jedné z účastnic přímo a otázkou bylo, zda tím nezasáhl do práv ostatních účastníků, jimž doručoval veřejnou vyhláškou.

K vyvěšování písemností na úřední desce

38. Dále žalobkyně namítla, že stavební úřad vyvěšoval písemnosti na úřední desce pozdě.
39. Předmětem soudního přezkumu je řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, tedy řízení o dodatečném povolení stavby. Jak soud ověřil ze správního spisu, v tomto řízení doručoval stavební úřad veřejnou vyhláškou následující písemnosti: oznámení o zahájení dodatečného stavebního řízení z 24. 2. 2021, stavební povolení ze dne 28. 4. 2021 (to bylo následně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 12. 2021), vyrozumění o pokračování v řízení ze dne 23. 11. 2022 a prvostupňové rozhodnutí ze dne 6. 1. 2023. Všechny tyto písemnosti (až na jednu výjimku, k níž se soud dostane vzápětí) byly vyvěšeny na úřední desce Městského úřadu Kralupy nad Vltavou a na úředních deskách Městského úřadu Otovice a Městského úřadu Zákolany, jak o tom svědčí údaj vyznačený na kopiích každé z těchto písemností. K vyvěšení na úředních deskách Otovic a Zákolan buďto došlo v týž den, kdy došlo k vyvěšení na úřední desce Kralup nad Vltavou, nebo (obvykle) o den, případně (výjimečně) o několik dní po tomto dni. Toto „opoždění“ však není nezákonné.

40. Správní řád stanoví v § 25 odst. 3 postup pro případy, kdy se veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí. Správní orgán, který písemnost doručuje, ji nejpozději v den vyvěšení zašle příslušným obecním úřadům, které jsou povinny ji bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce orgánu, který písemnost doručuje.
41. Zákon výslovně stanoví, že účinky pro doručení a pro běh případných dalších lhůt má pouze vyvěšení písemnosti na úřední desce orgánu, který písemnost doručuje (v posuzované věci úřední deska Kralup nad Vltavou). Vyvěšení na ostatních úředních deskách (zde Otavice a Zákolany) lze považovat za informativní. Zákon také počítá s tím, že mezi okamžikem vyvěšení na úřední desce orgánu, který písemnost doručuje, a okamžikem vyvěšení na úřední desce jiného orgánu může vzniknout určitá drobná prodleva. Tu se snaží eliminovat uložením povinnosti vyvěsit písemnost *bezodkladně*. Lze si však představit situace, v nichž i při nejlepší snaze může vzniknout i několikadenní prodleva, která přitom bude stále v souladu s požadavkem bezodkladnosti (např. v případě, že orgán, který písemnost doručuje, ji vyvěsí na svou úřední desku v pátek odpoledne a již se jí nepodaří téhož dne doručit orgánu, který ji má bezodkladně vyvěsit na své úřední desce). Pro ty případy zákon jednoznačně stanoví, na které úřední desce je vyvěšení pro účastníka zásadní.
42. Soud proto uzavírá, že skutečnost, že na úřední desce Obecního úřadu Zákolany (jakož i Obecního úřadu Otavice) byly písemnosti vyvěšovány s mírným zpožděním oproti úřední desce Městského úřadu Kralupy nad Vltavou, není nezákonná.
43. Prvostupňové rozhodnutí ovšem nebylo na úřední desce Obecního úřadu Zákolany vyvěšeno vůbec, ačkoli se ze správního spisu jeví, že mu bylo doručeno. Soud tedy konstatuje, že Obecní úřad Zákolany porušil svou povinnost vyplývající z § 25 odst. 3 správního řádu. Uvedené pochybení však nemělo vliv ani na doručení prvostupňového rozhodnutí (pro ně bylo podstatné vyvěšení na úřední desce Městského úřadu v Kralupech nad Vltavou), ani nemělo žádný negativní dopad do procesních práv žalobkyně (ostatně to žalobkyně ani netvrdí, viz shora). Ta se totiž navzdory tomu s prvostupňovým rozhodnutím seznámila a podala proti němu včasné odvolání, čímž byla uvedená vada zhojena.
44. Soud neshledal důvod provést žalobkyní navržený důkaz svědeckou výpovědí M. Č. a V. Č. Údaje o vyvěšení jednotlivých písemností na úředních deskách jsou totiž bez pochybností seznatelné ze správního spisu. Tyto údaje potvrzují i žalobkyní vytýkané „opožděné vyvěšování“ na úřední desce Zákolany, jehož důvody soud vysvětlil výše. V tomto směru by tedy svědci soudu nic nad rámec soudního spisu ožrejmít nemohli. Jestliže je snad žalobkyně navrhla proto, aby vypovídali o tom, že se nejmenovaný subjekt (z kontextu patrně obec Zákolany) snažil žalobkyni zabránit v uplatňování jejích procesních práv, není soudu jasné, jaké informace by o tom měli M. a V. Č. mít. Ostatně, pokud takovou snahu někdo vyvíjel (o čemuž soud nemá žádné informace), nelze než konstatovat, že se mu to nepovedlo. Žalobkyně totiž svá procesní práva využila v maximální možné míře. Jakékoli zjišťování zda a případně kdo se je pokusil omezovat, pokládá soud pro potřeby tohoto soudního řízení za nadbytečné.

Správní orgány vedly správní spis v souladu se zákonem a nikoli nepřívětivě

45. Žalobkyně namítá, že správní orgány vedly spis v rozporu s § 17 správního řádu a uživatelsky nepřívětivě v rozporu s rozsudkem NSS sp. zn. 9 As 28/2015. V replice tuto žalobní námitku dále rozvinula a dodala, že jeden šanon zjevně chybí, spis je nekompletní, a jeho listy nejsou číslovány a sešité. Dále postrádá starší verze projektové dokumentace a listiny ze všech předchozích řízení týkajících se téže stavby.
46. Soud v první řadě opětovně upozorňuje, že žalobní námitky musí mít přímou souvislost s žalobkyninými subjektivními veřejnými právy. Žalobkyně není v roli obecné dohlížitelky nad správností postupů správních orgánů – toto postavení náleží nadřízeným správním orgánům. Jestliže žalobkyně v obecné rovině kritizuje způsob vedení správního spisu v posuzované věci, aniž by uvedla, jak se to konkrétně projevilo v její právní sféře, pak je otázkou, zda je vůbec oprávněna takovou námitku vznést (zda má k jejímu vznesení aktivní procesní legitimaci). I v tomto případě je tedy věcná reakce na námitky nesprávného vedení spisu spíše vstřícným přístupem soudu nad rámec nutného odůvodnění. Jelikož jde o námitky zcela obecné a i soud k jejich vypořádání přistoupil obecně.
47. Soud se s žalobkyniným hodnocením kvality vedení správního spisu neztotožňuje. Naopak konstatuje, že správní spis je veden v souladu s pravidly vyjádřenými v § 17 správního řádu. Jednotlivé písemnosti jsou číslovány a ve spisu nechybí jeho soupis. Zákon nepožaduje sešítí správního spisu způsobem, který by vylučoval pozdější vynětí nebo vložení listin. Spis také není veden v rozporu s požadavkem NSS vyjádřeným v rozsudku sp. zn. 9 As 28/2015, že má být veden *uživatelsky přívětivě tak, aby se každý průměrně rozumný člověk byl schopen, po nahlédnutí do něj, v něm zorientovat a eventuálně vyhledat potřebné dokumenty*. Pochybení NSS tehdy shledal ve velkém množství odkazů na rozhodnutí a listiny, jejichž kopie nebyly součástí spisu, a účastník kvůli tomu nemohl snadno zjistit, o čem v řízení jde. To však není případ posuzované věci. Správní spis je obsáhlý, protože se týká rozsáhlé stavby, věc byla procesně spíše složitá (mj. došlo k rušení rozhodnutí a vydání nového) a navazuje na neméně komplikovaná územní a stavební řízení týkající se téže stavby. To však ještě nezpůsobuje uživatelskou nepřívětivost.
48. Jde-li o vlastní obsah spisu, soud opět připomíná, že přezkouvává napadené rozhodnutí, jež bylo vydáno v řízení o dodatečném povolení stavby. Správní spis má (slovy § 17 správního řádu) obsahovat listiny, které se vztahují k dané věci, tj. pokrývat řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Předložený správní spis obsahuje i nezbytný kontext v podobě podstatných písemností vydaných v předcházejících řízeních: územní rozhodnutí ze dne 5. 12. 2016, žádost o stavební povolení ze dne 1. 10. 2018, stavební povolení ze dne 21. 1. 2019 a rozhodnutí o zrušení stavebního povolení v přezkumném řízení ze dne 2. 3. 2020. To poskytuje každému, kdo do spisu nahlíží, více než dostatečný kontext pro řízení o dodatečném povolení stavby. Nic podstatného soud ve správním spisu nepostrádá (a nic konkrétního neuvedla ani žalobkyně), a proto se nehodlá zabývat důvody, pro které někdo dva šanony označil číslicemi 2 a 3, ani pátrat po záhadném šanonu 1.
49. Projektová dokumentace je umístěna ve zvláštních deskách. Soud neshledává nic nezákonného na tom, že součástí spisu nejsou všechny její varianty. I pokud se projektová dokumentace v průběhu řízení měnila, pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí je podstatná jen její finální podoba, tj. podoba, v níž stavební úřad stavbu dodatečně povolil.
50. Požadavek na to, aby žalovaný předložil soudu všechny správní spisy týkající se cyklostezky, jejíž umístění se začalo řešit před osmi lety, žalobkyně nijak neodůvodnila. Soud pro posouzení žalobních námitek nic takového nepotřebuje. Jestliže si žalobkyně přeje do těchto

spisů nahlédnout, může to učinit u správního orgánu, který ona řízení vedl. Pro předmět tohoto soudního řízení rovněž není nijak podstatné, že zpočátku stavební úřad v návaznosti na nesprávný postup žadatele nedopatřením zahájil jak řízení o dodatečném povolení stavby, tak stavební řízení. Doklad o tom, jakým způsobem bylo odklizeno stavební řízení, které nemělo být ve vztahu k již započaté stavbě nikdy vedeno, soud k ničemu nepotřebuje.

51. Konečně žalobkyně namítá, že správní spis byl *po vydání napadeného rozhodnutí* ještě doplněn o některé podstatné podklady (např. hydrotechnické posouzení Ing. V.), na které se žalovaný v napadeném rozhodnutí odvolává, přestože v momentě, kdy napadené rozhodnutí vydal, součástí správního spisu nebyly. Ale není tomu tak. Žalobkyně má pravdu, že ze sdělení stavebního úřadu ze dne 9. 5. 2023 vyplývá, že spis byl toho dne doplněn. Ovšem toto sdělení stavebního úřadu pochopila nesprávně. Spis byl totiž doplněn pouze právě o toto stanovisko stavebního úřadu. V něm stavební úřad uvedl, že na základě opětovného posouzení záměru, všech vyjádření, připomínek a námitek dospěl orgán územního plánování k závěru, že je záměr v souladu s územním plánem. Dále uvedl, že si na základě hydrotechnického posouzení Ing. V. vyžádal nový posudek odboru životního prostředí Magistrátu města Kladna coby vodoprávního úřadu. Stavební úřad tedy shrnul, jak v řízení v prvním stupni reagoval na námítky, připomínky a podání účastníků a o jaké podstatné podklady v návaznosti na ně doplnil (rovněž ještě v průběhu řízení v prvním stupni) správní spis. K doplnění správního spisu o tyto podklady ovšem došlo již *před podáním žalobkynina odvolání*, v druhé polovině roku 2022, jak o tom svědčí i data těchto písemností.

Obavy žalobkyně z povodní vypořádaly správní orgány dostatečně

52. Věcně žalobkyně napadenému rozhodnutí vytýká, že stavba zvyšuje riziko záplav žalobkynina pozemku p. č. X, resp. zvyšuje škodu, kterou by povodeň mohla žalobkyni způsobit. Obává se, že v jejím důsledku dojde k omezení průtoku koryta potoka. K tomu mají přispět jednak jednotlivé části stavby, jednak setrvalé zanášení koryta nánosy, které do něj stečou po asfaltovém povrchu cyklostezky (zatímco dosud je zachytil travnatý břeh). Menší průtok koryta zvyšuje pravděpodobnost rozlití vody do krajiny včetně žalobkynina pozemku.
53. Soud předesílá, že má jisté pochopení pro žalobkyni vyličený historický kontext věci, jakož i pro skutečnost, že celou stavbu vnímá osobně a postup některých aktérů pokládá z lidského hlediska za amorální. Současně musí soud konstatovat, že se nejedná o okolnosti, které by byly způsobily ovlivnit jeho následující úvahy a závěry o (ne)důvodnosti právě posuzované námítky.
54. Soud konstatuje, že odtokovými poměry v korytu Z. potoka se správní orgány v řízení důkladně zabývaly. Byly podstatné jak pro vodoprávní úřad (srov. závazné stanovisko Magistrátu města Kladna, odboru životního prostředí ze dne 9. 11. 2022), tak pro správce toku (srov. stanovisko Povodí Vltavy, s. p. ze dne 3. 10. 2022). Z obou stanovisek zřetelně vyplývá důraz na to, aby byla zachována plná průchodnost koryta, jakož i záplavové zóny jako celku. V záplavové zóně se nesmí nacházet nic, co by bránilo odtoku vody, jen nezbytná infrastruktura. Nesmí dojít k poškození koryta a cokoli, co by se do něj v průběhu stavby dostalo, je třeba ihned odstranit. Obě stanoviska také stanoví, že stezka musí být odvodněna tak, aby nedocházelo k erozi. Vyslovené podmínky přejal stavební úřad do výroku prvostupňového rozhodnutí a citoval je i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Z projektové

dokumentace soud shledal, že požadavky vodoprávního úřadu a správce toku stavebník dodržel.

55. Jde-li o žalobkyninu první obavu, že se bude koryto zanášet v důsledku eroze, není důvodná, protože trasa je v celém úseku F budována s 2% příčným sklonem s odvodněním do terénu a s 3% odvodněním zemní pláň (Cyklostezka K. – Z., příloha A. Průvodní zpráva, str. 13). Voda a případné sedimenty z asfaltového povrchu cyklostezky tak budou stékat ve směru od koryta, čímž se předejde jeho zanesení. K dalšímu zpevnění slouží i opěrné zdi SOXA, SOXB a SOXC.
56. Jde-li o žalobkyninu druhou obavu, že stavba, resp. její jednotlivé části omezí průtok koryta s neblahými důsledky pro její pozemky, vyvrací ji *Hydrotechnické posouzení Z. – cyklostezka* z července 2022 provedené Ing. J. V., které předložil stavebník coby součást projektové dokumentace. Cílem studie je právě posouzení vlivu výstavby cyklostezky na odtokové poměry. Srovnává stávající stav s návrhovým stavem podle projektové dokumentace, na jejímž základě mají do území (část F) přibýt dva mostky, lávka a opěrné zdi, jež budou součástí cyklostezky, a zeď (resp. pevný nepropustný plot) kolem zahrady na pozemcích p. č. XA a p. č. st. XB (žalobkyniny pozemky, jejichž zaplavení se obává – pozn. soudu). Ze studie vyplývá závěr, že vybudování lávky přes Týnecký potok ve skutečnosti odtokové poměry nepatrně zlepši: při průtoku Q_5 (tj. při průtoku odpovídajícím pětileté vodě) se hladina sníží o 5 cm oproti stávajícímu stavu. Vybudování lávky pod viaduktem nebude mít za běžných průtoků na lokalitu žádný vliv, ovšem při průtoku Q_{100} (tj. při průtoku odpovídajícím stoleté vodě) se hladina zvýší o 2 cm. Pokud jde o zeď (resp. plot), ten má mít podle studie za následek snížení kapacity rozlivu – voda se tedy nerozlije na žalobkyniny pozemky, protože plot je ochrání. Současně však dojde ke zhoršení odtokových poměrů. Od průtoku Q_{20} (tj. při průtoku odpovídajícím dvacetileté vodě) dojde k vyběření potoka a oproti stávajícímu stavu se hladina zvýší o 5 cm, při průtoku Q_{100} o 12 cm. Uvedené závěry mají oporu v obsáhlé obrazové příloze.
57. Soud shledal, že správní orgány, dotčené orgány i stavebník věnovali obavám žalobkyně v řízení značnou pozornost. Projektová dokumentace počítá s vybudováním oplocení kolem pozemků p. č. XA a p. č. st. XB (srov. výkres C.160.2 *Situace úseku F*). Oplocení bude 21 metrů dlouhé a bude mít betonový základ, v něm upevněné sloupky a na nich pletivo. K rozptýlení žalobkyniných obav ze zaplavení pozemků slouží právě citované hydrotechnické posouzení, z něhož vyplývá, že tato zeď bude pozemky žalobkyně chránit před tím, aby se na ně potok v případě povodně rozlil. Cenou za to je celkové mírné zhoršení odtokových poměrů, které se však již nedotkne žalobkyniných pozemků. Díky zdi se totiž voda nerozlije na žalobkyniny pozemky, nýbrž případně až dál po proudu.
58. Soud souhlasí se žalovaným, že to je pro vypořádání žalobkyniných námitek zcela dostačující. Soud nicméně musí korigovat tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě, že k ochraně žalobkyniných pozemků mají sloužit opěrné zdi SOXA, SOXB a SOXC. Tyto objekty jsou skutečně, jak správně poukázala žalobkyně, jen opěrnými zdmi (srov. *Cyklostezka K. – Z., příloha A. Průvodní zpráva*, str. 14) a žádnou ochrannou funkci ve vztahu k žalobkyniným pozemkům nemají. Má ji ovšem zmíněná zeď, resp. plot.
59. Žalobkyně vznesla v replice námitky vůči hydrotechnickému posouzení vypracovanému Ing. V. Vytýká mu, že nejde o znalecký posudek, nýbrž o prosté vyjádření, navíc předložené investorem, a tudíž poplatné jeho zájmům. Dále nesouhlasí s vyslovenými závěry a tvrdí, že Ing. V. situaci bagatelizuje a spekuluje o řešeních, jež nelze ověřit. Tyto námitky jsou však

opožděné. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. může žalobce rozšířit žalobu o další žalobní body pouze ve lhůtě pro její podání, která podle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí 2 měsíce ode dne, kdy bylo žalobci rozhodnutí oznámeno. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni podle doručky oznámeno dne 26. 5. 2023. Žalobkyně podala žalobu dne 4. 7. 2023, přičemž posledním dnem pro její podání byla středa 26. 7. 2023, což byl současně poslední den pro její rozšíření o další žalobní body. K žalobním bodům uplatněným v replice podané soudu dne 4. 9. 2023 proto soud nemohl přihlídnout, a tím pádem se jimi ani věcně nezabýval. Soud přesto dodává, že hydrotechnické posouzení pokládá za velmi přesvědčivé a uvedeným obecným námitkám by beztak nemohl přisvědčit.

60. Žalobkyně navrhla, aby soud sám provedl místní šetření a aby ustanovil znalce, jemuž by uložil přezkoumat, zda jsou žalobkyniny obavy z ohrožení jejích pozemků záplavami odůvodněné. Soud těmto důkazním návrhům nevyhověl, protože je pokládal za nadbytečné. Žalobkyniny obavy ve vztahu k dodatečně povolované stavbě lze totiž vyčerpávajícím způsobem vypořádat (rozptýlit) na základě podkladů obsažených ve správním spisu (zejm. hydrotechnické posouzení, ale i projektová dokumentace). I kdyby soud provedl místní šetření, nemohl by k těmto podkladům pro nedostatek své odbornosti ve vodohospodářské oblasti ničeho dodat. Současně zde není důvod, proč by soud měl ustanovovat znalce, jestliže mají závěry správních orgánů stran ohrožení žalobkyniných pozemků záplavami oporu ve spisu. Pro úplnost soud dodává, že pokud by shledal, že tomu tak není, ani tehdy by nebyl znalce ustanovil; to by bylo důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí.
61. Soud uzavírá, že obavy žalobkyně z toho, že dodatečně povolovaná stavba přispěje ke zhoršení odtokových poměrů v lokalitě a v případě záplav ohrozí její pozemky, nedůvodné. Podklady ve správním spisu, na nichž stojí prvostupňové i napadené rozhodnutí, je spolehlivě vyvrátily. Námitka je nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

62. Žalobní námitky nejsou důvodné. A soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námitky. Proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
63. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Nestanoví-li zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný žalovaný náhradu nákladů nepožadoval a podle obsahu spisu mu nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti.
64. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil. Rozhodl proto, že tyto osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu